

Instanța de fond: Judecătoria Hîncești – A. Braga

Instanța de apel: CA Chișinău – D. Manole, E. Fistican, N. Traciuc

Î N C H E I E R E

06 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul:

Judecători:

Ala Cobăneanu,

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Corsacov împotriva lui Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, prin care au fost respinse cererile de apel depuse de către Anatolie Tubu și Valeriu Dubceac, s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Hîncești din 24 februarie 2014, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

C O N S T A T Ă :

La 08 mai 2013 Mihail Corsacov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că a avut calitatea de parte vătămată în cadrul procesului penal pornit în privința lui Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac.

Prin sentința judecătoriei Hîncești din 15 iulie 2008 Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac au fost condamnați în baza art.185 CP (redacția Legii 1961) la cîte 5 ani închisoare cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere în organele MAI pe un termen de 2 ani. În baza art.43 CP (redacția Legii 1961) a fost suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă de doi ani pentru fiecare.

În baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2010 s-a casat sentința primei instanțe cu emiterea unei noi soluții, prin care Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac au fost condamnați în baza art. 328, alin.(2), lit.c) CP și aplicată pentru

fiecare pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI pe un termen de 2 ani. Conform art.90 CP pedeapsa cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 22 iulie 2010 a casat decizia instanței de apel și sentința primei instanțe cu încetarea procesului penal cu liberarea de răspundere penală în privința lui Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Reclamantul a menționat că în cadrul examinării cauzei penale a fost asistat de un avocat în bază de contract, căruia i-a achitat onorariu pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 5000 lei.

La 05 iulie 2013 Mihail Corsacov și-a concretizat pretențiile, solicitând încasarea de la pârți și a cheltuielilor de transport suportate de el pe parcursul judecării cauzei penale de la domiciliul său la instanțele de judecată în mărime de 1226,4 lei, prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în prezenta cauză în sumă de 1000 lei.

Prin hotărîrea judecătorei Hîncești din 24 februarie 2014 acțiunea lui Mihail Corsacov a fost admisă parțial. S-a încasat de la Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac, în mod solidar, în beneficiul lui Mihail Corsacov suma de 7226,40 lei cu titlu de cheltuieli de transport și asistență juridică. S-a încasat de la Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac, în mod solidar, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 216,79 lei. În rest pretențiile reclamantului au fost respinse.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 24 martie 2014 Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac au contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea reclamantului să fie scoasă de pe rol.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 apelul declarat de Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac a fost respins cu menținerea hotărîrii judecătorei Hîncești din 24 februarie 2014. S-a încasat de la Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac, în mod solidar, în beneficiul lui Mihail Corsacov cheltuielile de asistență juridică în ordine de apel în sumă de 1000 lei, pentru participarea avocatului Ion Batrîncea.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că Mihail Corsacov a avut calitatea de parte vătămată în cadrul procesului penal pornit în privința lui Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac. În cadrul procesului penal reclamantul a fost asistat de avocatul Mihail Șura. Procesul penal a fost desfășurat în 38 de ședințe. Potrivit art.60, alin.(1), pct.16 CPP partea vătămată pe lângă alte drepturi dăruite și de prerogativa legală de a-i fi compensate cheltuielile suportate în cauza penală. Acțiunea reclamantului este depusă în interiorul termenului de prescripție, ori acesta a început a curge din data pronunțării deciziei Curții Supreme de Justiție din 22 iunie 2010. Din materialul probator anexat la dosar rezultă că pentru asistența juridică asigurată în cadrul procesului penal Mihail Corsacov a suportat cheltuieli în mărime de 5000 lei, în cadrul procesului civil -1000 lei, iar pentru deplasarea tur - retur la

ședințele de judecată a suportat cheltuieli în sumă de 1126,40 lei. Referitor la încasarea prejudiciului moral s-a reținut că reclamantul deja a fost despăgubit în baza hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 04 aprilie 2006, prin care Republica Moldova a fost obligată să achite lui Mihail Corsacov, recunoscut victimă a torturii, 20000 euro cu titlu de prejudiciu moral.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac la 10 martie 2015 au declarat recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 și hotărârii judecătorei Hîncești din 24 februarie 2014 cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului recurenții au invocat că atât instanța de fond cât și instanța de apel greșit și eronat au aplicat legislația la judecarea litigiului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 25 noiembrie 2014 a fost recepționată de recurenți la data de 22 ianuarie 2015 și respectiv 20 ianuarie 2015 (f.d.205-209, 221, 223).

Recursul declarat la 10 martie 2015 se consideră a fi depus în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de către Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, recurentul a invocat că instanța de apel a emis decizia cu interpretarea și aplicarea eronată a normei materiale, fapt ce a atribuit o soluție greșită litigiului dedus instanței spre judecare.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de către Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul, declarat de către Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, în pricină civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Corsacov împotriva lui Anatolie Tulbu și Valeriu Dubceac cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Ala Cobăneanu

Judecători:

Dumitru Mardari

Maria Ghervas